

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCXLIX. ad annum DCLXXVI.

Parisiis, 1644

Secretarivs III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15300

tentiam eos adducit : secundum autem duritiam eorum & cor impoenitens, thesaurizant sibi iram in die iræ & reuelationis iusti iudicij Dei, qui reddet vnicuique secundum opera eius, iuxta quod nobis beatus Paulus apostolus protestatur. Oportet ergo præsentem quoque epistolam gestis sociari, ad arguendam contrariorum proteruiam. Igitur usque ad hoc sufficiunt nobis querimoniae contra eos, quoniam derelinquet nos tempus, iuxta quod ait apostolus, si voluerimus omnium pene orthodoxorum oblatas contra eos producere querelas, maxime dum & hæc nobis sufficient, id est, ea quæ superius recitata sunt, vt eorum hæresim diuulgemus, & ostendamus omnibus sub accusatione eam & reprehensione merito existentem. *In ore*

Dent. 17. *Hebr. 11.* *Matth. 18.* etenim, iuxta quod dictum est, duorum vel trium testium stabit omne verbum, vt non dicatur multitudo tantorum sacerdotum & populorum, abbatum, vel monachorum in scripto & fine scripto contra huiusmodi prauissimam nouitatem ad apostolicam nostram sedem acclamantium.

Sed iam tempus exigit, vt vniuersusque personæ accusatae in medio producantur atque examinentur canonica conscripta, quatenus incongruitatem eius & inconsonantiam, quam cum patrum vel synodorum confessione habere dinoscitur, ordinabiliter intendamus, atque omnibus rationabiliter ostendamus pro tutione catholicæ ecclesie, hoc videlicet sequenti celebrantes secretario; ut pote præsente usque ad terminum nobis querulantium Domino auxiliante effecto.

S E C R E T A R I V S III.

In nomine Domini Dei saluatoris nostri Iesu Christi, imperii domini Constantini piissimi Augusti anno nono, sub die decimo sexto Calendas Nouembri, indictione octaua.

PRÆSIDENTE sancto ac beatissimo Martino papa sanctæ sedis apostolicæ vrbis Romæ, propositis sacrosanctis & venerabilibus euangeliis in ecclesia Domini Dei & saluatoris nostri Iesu Christi, quæ vocatur Constantiniana, residentibus etiam viris venerabilibus, pariterque cum eo audientibus:

Maximo sanctissimo Aquileiensi Deusdedit sanctissimo Caralitano episcopo.

- ANNO CHRISTI 649. Mauro Cæsenate episcopo, & Deusdedit presbytero, agentibus locum Mauri sanctissimi episcopi Rauennatis ecclesiæ. Sergio Tempsanensi episcopo. Romano Cerellitano episcopo. Reparato Manturianensi episcopo. Crescente Lucrensi episcopo. Epiphanio Albanensi episcopo. Felice Agrigentino episcopo. Benedicto Aiaceno episcopo. Marcellino Clusino episcopo. Iuliano Hortano episcopo. Geminiano Volaterrano episcopo. Papinio Vibonensi episcopo. Mariniano Populoniensi episcopo. Maximo Pisaurensi episcopo. Luminoso Tifernistiberinoru ep. Luciano Leontinensi episcopo. Potentino Belliternensi episcopo. Viatore Hortonensi episcopo. Mauro Tuscanensi episcopo. Bonito Formiano episcopo. Martino Gabinate episcopo. Maioriano Prænestino episcopo. Adeodato Spoletano episcopo. Germano Numanensi episcopo. Ioanne Paestano episcopo. Laurentio Perusino episcopo. Gaudioso Reatino episcopo. Carofo Faralitano episcopo. Laurentio Taurianensi episcopo. Martiano Mebiensi episcopo. Ioanne * Trapeiano episcopo. Barbato Sutriño episcopo. Luminoso Salernitano episcopo. Calumnioso Alesino episcopo. Sabbatio Buxento episcopo. Peregrino Messanensi episcopo. Ioanne Tarentino episcopo. Rufino Sipontino episcopo. Mauro Senate episcopo. Adeodato Amerino episcopo. Læto Lucano episcopo. Gaudioso Capuano episcopo. Theodoro Rosellano episcopo. Bonito Ferentinate episcopo. Andrea Hydrunteni episcopo. Mauro Senogallieni episcopo. Iusto * Tauromenitano episc. Mauroso Anconitano episcopo. Felice Panormitano episcopo. Bono Ficulensi episcopo. Laurentio Tudertino episcopo. Fortunato Auximate episcopo. Ioanne Carineni episcopo. Thomate Lunensi episcopo. Albino Signensi episcopo. Bonito Ferentispolimartio episc. Augustino Squillacino episcopo. Maximo Trocalitano episcopo. Ioanne Rhegitano episcopo. Paschale Blandano episcopo. Barbato Cumano episcopo. Luminoso Marsorum episcopo. Felice Tarracinensi episcopo. Glorioso Camerino episcopo. Oportuno Anagnino episcopo. Decorato Tiburtino episcopo. Firmino Blerano episcopo. Amabile Hortensi episcopo. Iobano Firmano episcopo. Albino Portueni episcopo. Anastasio Narniensi episcopo. Palumbo Fundano episcopo. Theodoro Tyndaritano episc. Theodosio Còtronensi episcopo. Sapientio Numentano episcopo. Scholasticio Fanensi episcopo. Maximo Mesinate episcopo. Elia Lilybætano episcopo. Gratiofio Nepesino episcopo. Aquilino Asisinati episcopo. Leontio Neapolitano episcopo. Eusebio Atellano episcopo. Paschale Thermitano episcopo. Martino Centumcellensi episc. Oportuno Pisano episcopo. Iubentino Stabiensi episcopo. Donato Marianensi episcopo. Bonoso Alerino episcopo. Ioanne Vicosabinate episcopo. Peregrino Liparitano episcopo. Potentino Polensi episcopo.

Boethio Cornensi episcopo. Crescentio Libyensi episcopo.
 Leontio Fauentinate episcopo. Stephano Dorensi episcopo.
 Valentino Turritano episcopo. Stephano Popiliensi episcopo.
 Donato Sassinate episcopo. Ioanne Gabopolitano episcopo.
 Luminoso Bonensi episcopo. Callionisto Hadrianensi episc. &
 Ioanne Vnnogoritano episcopo. Victoriano Vzalensi episcopo.

ANNO
CHRISTI
649.

Martinus sanctissimus ac beatissimus episcopus sanctae Dei ecclesie catholice atque apostolice urbis Romae, dixit:

Isa. 62.

Propter Sion non tacebo, & propter Ierusalem non quiescam,
dicit beatus Isaia, donec egrediatur ut splendor iustus meus, &
saluator meus ut lampas accendatur. Profecto catholicæ ec-
clesiæ, quæ vera consistit Sion, & ciuitas Christi cælorum
regis, per tot annorum spatia expugnata ab aduersantibus
verbo fidei, qui neque Deum timent, neque hominem
reuerentur: sed incassum perducentibus pias & canonicas
de hoc verbo doctrinas, dum & a diuersis tantisque in scri-
pto & sine scripto contestationibus inuitati fuissent corri-
gere propria, & sepelire hæresim, sicut & per anteriorem
cognitionem luculentius demonstratum est tam per li-
bellos, quamque per suggestiones reuerendissimorum sa-
cerdotum & venerabilium abbatum, Apostolo protestan-
te nobis, ut hominem hæreticum post primam & secun-
dam correptionem euitare debeamus, scientes quia sub-
uersus est huiusmodi, & delinquit proprio iudicio cōdem-
natus; nullo modo oportet nos deinceps tacere aut quie-
scere, ne quo modo iniqui iudicemur, odibilem Deo pa-

Psalms. 72.

com amplectentes, quoniam scriptum est: Zelaui in pecca-
toribus, pacem peccatorum videns: & dicatur etiam de nobis:
 Ezech. 12. *Sacerdotes mei contempserunt legem meam, & polluerunt sanctua-*
ria mea: inter sanctum & profanum non habuere distantiam, &
inter pollutum & mundum non intellexerunt. Sed consurgere
cum Deo, & confistere prompte ei, induentes arma spi-
ritus aduersus malignantes contra fidem eius, vt ap-
 1. Iohann. 4. *probemus spiritus sapienter, id est, verba illorum, si ex*
 Ier. 6. *Deo sunt. Scriptum est enim in Ieremia: Probatorem dedi*
te in populo meo robustum, & scies, & probabis viam eorum.
Multa namque nobis necessaria est vigilancia, & tantum
diuinæ sapientiæ discretionis, quæ occulta tenebrarum
reuelat, ad requisitionem huiusmodi rei & scrutationem:
quoniam latet quodammodo & absconditur, vixque
com-

ANNO CHRISTI 649. comprehenditur dolosa existens malitia, pro eo quod sibi pietatem callide blandiatur, ut valeat scrutantium mentem latere. Quod vtique sciens beatus Apostolus, ait: *Nam huiusmodi pseudo apostoli, operarii subdoli, transfigurantes se in apostolos Christi. Sed non mirum: ipse enim satanas transfigurat se velut angelum lucis: & non mirum, si ministri eius transfigurentur, veluti ministri iustitiae: quorum finis secundum opera eorum.* Sed & Dominus in hoc præmuniens nos, ait: *Attende a falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ouium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces: a fructibus eorum cognoscetis eos.* Ergo in ipsum ex toto corde referentes ante omnia super tali quæstione deprecationem, & dicentes cum David: *Reuel a oculos meos, & considerabo mirabilia de lege tua: lumen* ^{Psal. 118.} *cerna enim pedibus meis:* quoniam sicut ait beatus Daniel propheta, *sapientia & fortitudo eius sunt: dat sapientiam sapientibus, & scientiam intelligentibus disciplinam. Ipse reuelat profunda & abscondita, & nouit in tenebris constituta, & lux cum eo est: quia sapientiam & fortitudinem dedisti mihi, & ostendisti mihi quæ rogaui te: cum ope diuina vniuersiisque personæ conscripta, qui propter nouitatis commentum accusati sunt, de venerabili nostro scrinio obsecundantibus nobis ordinabiliter offerentibus, solertia intendamus.*

Sergius reuerendissimus episcopus Tempsanensis ecclesiae, dixit:

Secundum vestram apostolicam interlocutionem omnibus nobis cum ope diuina huc præsidentibus paratis ad requisitionem huiusmodi rei, si placet vestræ beatitudini, Theodori quondam Pharanitæ episcopi in primis offerantur nobis conscripta, quoniam, sicut nostis beatissimi, hunc primum esse auctorem huiusmodi nouitatis per sua hæretica conscripta, præsens Stephanus reuerendissimus episcopus Dorensis in proprio libello afferuit, quod & omnibus manifestum est. Oportet ergo, si placet, cum ^{* id est, diligenter} acribia & in hoc ordinem conseruarigestorum.

Vniuersi sanctissimi episcopi dixerunt:

Competenter Theodori Pharanitæ quondam episcopi in primo loco expetiit conscripta ad nostram cognitionem deduci Sergius reuerendissimus coepiscopus noster: sic namque & sequentium ordinabiliter examinabitur

Concil. Tom. 15.

R

requisitio, nulla confusione per quamdam præposterita-
tem gestis inserta.

*Martinus sanctissimus ac beatissimus episcopus sanctæ Dei ecclesiae
catholicæ atque apostolicæ urbis Romæ, dixit:*

Iuxta supplicationem huius sancti Concilii, codex
Theodori Pharanitæ quondam episcopi per eos, quorum
interest, nihilominus offeratur.

Theophylactus primicerius notariorum apostolicæ sedis, dixit:

Secundum iussionem beatitudinis vestræ, Theodori
Pharanitæ episcopi codicem afferens, præ manibus ha-
beo: quid præcipitis?

*Martinus sanctissimus ac beatissimus episcopus sanctæ Dei ecclesiae
catholicæ atque apostolicæ urbis Romæ, dixit:*

Codex Theodori quondam Pharanitæ episcopi fusi-
piatur, & loca quæ prænotata sunt, in quibus ille de dis-
pensatione Christi magni Dei & saluatoris nostri pro-
priam confessionem instituit, lectioni vulgentur.

*Et accipiens Theodorus notarius regionarius apostolicæ sedis, de
Græco in Latinum interpretatum, relegit in his.*

Theodori
Pharanitæ
heretici
scripta.

Theodori quondam episcopi Pharanitæ, de sermone
scripto ab eo ad Sergium quondam episcopum Arsenoi-
tanum Ægyptiaci tractus.

Quidquid igitur scribitur dixisse aut operari Domi-
num, per sensum & intellectum & sensibilia & dixit, &
operatus est: & hæc ita, vtpote de toto, atque vnius vna
operatio verbi intellectus sensibilis & organici corporis
omnia dicenda sunt.

Eiusdem de eodem verbo.

Ergo quia præcipue per quamdam diuinam & pruden-
tissimam dispensationem, somnum & laborem, esuriem
& sitim suscepit quando voluit, quam maxime merito &
in his motum & quietem validissimæ & prudentissimæ
operationis verbi applicamus, ac per hoc vnam vnius eius-
demque Christi operationem fatemur.

Eiusdem de eodem verbo:

Sufficienter, ut arbitror, per requisitionem sermo nobis aperuit, quoniam omnia quæ scribuntur de Domino Christo, siue de Deo, seu animæ, siue corporis, siue vtriusque, animæ dico & corporis, sint, singulariter ac indiuise agebantur, incipientes quidem & ac si de fonte sapientiæ verbo & bonitatis vel virtutis, mediante intellectuali anima & corpore, procedentes, & propterea una operatio totius, sicuti de uno eodemque saluatore nostro hæc omnia existunt atque dicta sunt.

Eiusdem de eodem verbo:

Profecto habemus in his luculenter, quoniam opus Dei est omnia, quanta in Christo audimus & credimus, siue diuinæ naturæ appertinent, siue humanæ: & propterea una operatio hæc diuinitatis eius & humanitatis pie nominata sunt.

Eiusdem de eodem verbo:

Vt esset omnis incarnatio ab initio usque in finem, & quantacumque parua & magna eius, sunt una secundum veritatem altissima & diuina operatio.

Eiusdem de eodem sermone, quem fecit in interpretationibus paternorum testimoniorum.

Diuina vero voluntas, quod est ipsius Christi, quoniam ipsius voluntas una est, & hæc diuina.

Eiusdem de eodem sermone:

Per hæc igitur sine quadam difficultate docemur, quoniam omnia quæ salutiferæ dispensationis sunt, siue diuina seu humana de saluatore nostro Christo dicuntur, initium quidem a diuinitate vtpote permisum & exordium accipiebat, mediante autem intellectuali & rationali anima, ministrabant a corpore, siue mirificam quamdam dixeris virtutem, seu naturalem quemdam hominis motum, id est, veluti cibi desiderium, somnum, laborem, & dolorum participationem, tristitiam & afflictionem: quæ passiones secundum visitationem nominum ex consuetudine

Concil. Tom. 15.

R ij

nuncupantur: specialiter autem naturalis motionis propria per animatum & sensibile animal existunt. Sed ipsæ quæ specialiter sunt & dicuntur passiones, vtpote crux, mortificatio, figuræ, liuor, cicatrices, sputa, colaphi: omnia hæc recte & merito vna vnius eiusdemque Christi operatio nominabitur.

Eiusdem de eodem sermone.

Intelligentur ergo a nobis modis omnibus omnia quæ sunt humanitatis Christi saluatoris, diuina & salutifera secundum veritatem operatio.

Eiusdem de eodem sermone.

Ex his namque omnibus atque similibus bene & maxime iuste vna Dei operatio, cuncta propria humanitatis, credatur atque dicatur.

Eiusdem de eodem sermone.

Quoniam nostra quidem anima non est tantæ virtutis, vt & naturales corporis proprietates a se vel ab eo proiiciat: sed neque domina tantum visa est rationalis anima proprii corporis, vt etiam cohaerentis sibi & coniuncti tumidam molem (quod Græci dicunt oncon) atque defluxionem, vel colorem obtineat, & foris hæc constitutat eum aliquando: quæ omnia in dispensatione saluatoris nostri Iesu Christi & dicta & facta sunt, in diuino & in viuifico corpore existunt. Nam sine tumore, & (vt ita dicitur) incorporaliter sine distinctione processit ex utero, & sepulcro, & ianuis, & cum super solum maris deambulat.

Math. 14.

Eiusdem de eodem sermone.

Oportet igitur ita sapere & dicere nos omnia, quæ in incarnatione saluatoris Christi dicuntur esse, vnam scire operationem esse, huius autem opificem & creatorem Deum verbum; organum vero, humanitatem confistere. Ergo quæque velut de Deo aut humane de ipso dicuntur, omnia vna operatio est verbi diuinitatis.

*Martinus sanctissimus ac beatissimus episcopus sanctæ Dei
ecclesiæ catholicæ atque apostolicæ urbis
Romæ, dixit:*

In proverbiis scriptum est : *Contritionem præcedit superbia, & ante ruinam exaltatur spiritus. Qui insipiens est, suscitabit damnum : & cum rapuerit, aliud apponet. Quod & in Theodorum Pharanitanum quondam episcopum per eius conscripta, quæ nobis relecta sunt, euenisce cognoscimus : qui imprudenter putauit rectam esse suam opinionem, & proprio videlicet errore : non enim per probabilem & paternam doctrinam ab eo prolatam.* *Quoniam, sicut scriptum est, Via stulti recta in oculis eius : & sunt viæ, quæ videntur homini iustæ, nouissima autem earum deducunt ad mortem.* Propterea sicut fenum ædificiorum, quod priusquam ex aliorum euersione euellatur, arescit, sine stirpe atque aridas illis, quibus scripsit, easdem manifestauit, vt pote non ex alio, sed a semet ipso habens impietatis reprehensionem : quia omnimodo deitatis & humanitatis Christi vnam esse operationem, sicut audistis reuerendissimi fratres, definiendo, & hanc conditam, vt pote creatam confessus est : afferens in scripto, omnia quæ in humanitate saluatoris Christi dicuntur, oportere vnam operationem scire : opificem autem eius & creatorem, Deum verbum. Ergo si opifex eius & creator Deus verbum, sicut ipse afferit, existit, vtique secundum sensum ipsius condita esse dinoscitur. *Quoniam omne quidquid per conditionem verbi fit, creatura est sine dubio.* Si autem conditam esse operationem Christi ille definit, apertissime cum Ario & Nestorio impiissimis creature cultor arguitur, eo quod tantum conditum cum illis & secundum illos, non autem & increatum nobiscum eumdem confitetur : hoc est, non vt Deum naturaliter & hominem eumdem, sed tantum hominem purum : quoniam secundum naturam * creature non est, qui increatam naturaliter non habet in se operationem.

Ita igitur per suas voces propriam ille professionem inanem & vacuam demonstrauit, vt & in eo impleatur quod dictum est : *Iniquitates suæ capiunt impium, & funi-*

R iii

*for. in-
creatus

bus peccatorum suorum constringitur. Ipse morietur, quia non habuit scientiam. Hic defecit cum imprudentibus, id est, cum eis qui in diuisione & pura coniunctione Christi Dei blasphemant mysterium: & non solum cum his, sed etiam cum eis qui in phantasmate hoc mysterium imprudenter delirare noscuntur, hoc est, Manete, Apollinare & Seuero nefandissimis hæreticis, per hoc quod asserit in suo conscripto, sicut in præsenti audiuius, quoniam nostra quidem anima non est tantæ virtutis, ut & naturales corporis proprietates a se vel ab eo propriae: sed neque domina tantum visa est rationalis anima proprii corporis, ut etiam cohærentis sibi & coniuncti tumorem atque defluxionem vel colorem obtineat, & foris hæc constitutat idem corpus aliquando: quæ omnia in dispensatione saluatoris nostri Christi & dicta & facta, in diuino & viuifico corpore consistunt. Nam sine tumore, & (vt ita dicatur) incorporaliter processit sine distinctione ex vtero, & sepulcro, & ianuis, & cum * ac si super solum maris deambulabat. Apertissime igitur in his verbis tam ipsum corpus Domini nostri intellectu alter animatum, quamque & naturales eius proprietates omnino amputare dinoscitur, si foris hæc, quæ superius dicta sunt, ipsum corpus, ut perhibet, constituit, aut sicut ille scripsit, ex se easdem proiecisse dinoscitur. Nam si absque tumore & incorporaliter ex vtero processit, & super dorsum maris deambulauit, hoc ipsum quod deambulabat & procedebat, ergo phantasma erat. non enim incarnatus substantialiter Deus: vnde nec miraculum iam cognoscebat virginitatis germen, neque magnum erat incarnati Dei Verbi super mare deambulatio. Quod enim incorporaliter & sine quolibet corporeo tumore procedit, aut deambulat, qualem habet miraculorum rationem ad minime dissoluendam per partum virginitatis integritatem, aut per gressum in profundum aquarum non mergere? quoniam in utroque nullam mirificam habet rationem quod est incorporeum, utpote naturaliter, & non super naturam efficaciam habens. Nec enim habet naturam, quod est incorporeum & sine tumore, aut virginitatem soluere, aut in aquis mergere, distantiam nullam habens omnino, id est, longi-

Matth. 14.

ANNO CHRISTI 649. tudinem, latitudinem, & altitudinem. Ex quo apertissime sine dubio ostenditur, quoniam absque corpore, id est, sine carne & corpore ex utero procedere, & super aquas deambulare incarnatum Deum ille praedicauit. Quod enim incorporaliter procedit, speciatim sine corpore est procedere: sicuti & absque semine procedere, fine semine * eum procedere. Si ergo naturaliter animatum Domini corpus, & naturales eius proprietates interimit per phantasiam, (non enim substantialiter hominem eum praedicat factum) qualis differentiam ille cognoscit ex Deo & patre, atque ex virginie & matre eiusdem naturaliter nativitatis? Quia si ab utrisque incorporaliter natum fuisse afferit Dominum, certum quia unam eamdem esse eiusdem scit nativitatem. Si autem unam eamdem ex utrisque scit nativitatem, necesse est eum aut & ex patre, sicut ex virginie incarnatum confiteri Deum Verbum; aut nec ex virginie, sicut nec ex patre incarnatum afferere eum, utpote & ab ea incorporaliter secundum illius sensum genitum, sed ex utrisque similiter propter eamdem aequalis nativitatem, aut incarnatum, aut sine carne naturaliter cognoscere procedentem: at per hoc aut & Deum & patrem conditum adscribere, utpote de propria natura carnem intellecualiter animata verbo proprio in unitione substantialiter commodantem; aut & virginem nullo modo matrem Verbi factam fuisse, utpote ex semine eum substantialiter incarnatum enixam, sed veluti defistula incorporaliter per eam, secundum Apollinarii impietatem, transisse. Si ergo, ut dictum est, corpus & corporis interimit naturales proprietates in mysterio Christi Dei per ea quae dogmatizare presumpsit, utpote sine tumore atque defluxione & colore hoc perhibens esse, & incorporaliter processisse ex utero Deum Dominum delirans, cuius iam nobis testimonium patris ad arguendam huiusmodi haeresim necessarium est proferre, dum omnibus clara & aperta extitit per scripta, quae in praesenti nobis relecta sunt, nisi fortassis oporteat nos ad eius vel prauitatem ipsius perfectam destructionem eadem proferre: quoniam destruitur sine dubio per paternas doctrinas, qui eos per sua scripta destruere nititur.

Cōfutatur
Theodorus
fententius
rationem dogmatum istius, atque catholicæ ecclesiæ præ-
pattum ca-
tholicorū. Age ergo nunc hoc compendiose faciamus per compa-
dicationem, & ordinabiliter distinguamus. Ita Theodo-
rus Pharanitanus quondam episcopus dixit: Incorporaliter ex vtero processit Dominus.

Cyrillus. Cyrilus gloriosus Alexandrinus episcopus dixit, corporaliter ex Virgine natum fuisse Dominum. In primo enim de duodecim capitulis ab eo compositis ad Nestorium, synodalibus eius epistola sic ait: Quisquis non confiteatur Deum esse veraciter Emmanuel, & propterea Dei genitricem sanctam Virginem, (genuit namque carnaliter carnem factum ex Deo Verbum) anathema sit.

Gregorius
Nazianz. Et iterum theologus Gregorius ad Clidonium scribens, ait: Quisquis veluti de fistula per virginem transisse, non autem in ea plasmari diuine pariterque humane dicit: diuine quidem, quoniam sine viro; humane autem, quia ritu parientis genuit: similiter sine Deo est.

Theodorus Pharanitanus quondam episcopus dixit, corporalem magnitudinem non habuisse secundum carnem Dominum, sed absque mole & incorporaliter eum super mare deambulare.

Dionysius
Arcopagi-
ta. Dionysius egregius & molem carnalem habere eum secundum carnem prædicat, & pondus corporeum, & cum mole & pondere corporeo incedere super aquas non infusis pedibus. & hoc in opusculis eius de diuinis nominibus docens, ait: Ignoramus qualiter de virgine is alia lege præter naturalem formabatur, & qualiter non infusis pedibus, corporalem molem habentibus & materiale pondus, deambulabat tumidam & instabilem substantiam.

Atque iterum in epistola eius ad Gaium scripta ait: Et supra hominem operabatur quæ hominis sunt. & hoc ostendit virgo super naturam pariens, & aqua instabile terrenorum & materialium pedum supportans pondus, & non obediens, sed supra naturam virtute sine diffusione consistens.

Theodorus Pharanitanus quondam episcopus dixit: Quoniam Dominus proprium corpus de cohaerentibus eidem corpori, id est, defluxionem & colorem foris constituit.

Item

ANNO
CHRISTI
649.
Item sanctus Basilius non solum defluxionem ex lacrymis habuisse corporaliter perhibet Dominum, sed etiam ex nutrimentis solidis & tumidis digestionem & consumptionem, & ex itinere neruorum extensionem, ita in sermone de gratiarum actione docens: Sicut ergo suscepit esuriem Dominus de solido cibo digesto ab eo, & sitim assumpsit, humiditate quæ in corpore eius erat consumpta; & fatigatus est muscularis & neruis ex itinere distensis, non utique deitate ex labore fatigata, sed corpore, quæ naturam sequuntur, passiones suscipiente: ita & lacrymas admisit, naturalem passionem carni superinduci permittens.

Theodorus Pharanitanus quondam episcopus dixit, absque naturalibus corporis proprietatibus ut hominem factum fuisse Dominum, & has naturales eius proprietates a se abiicere.

Sancta & vniuersalis Calchedonensis Synodus in sua definitione prædicat, nunquam sublatam differentiam naturarum propter vnitatem, magis autem saluam indimite proprietatem vtriusque naturæ, & in vnam personam atque in vnam subsistentiam concurrentem. His itaque nobis opportune declaratis, vt dissentiens ille sanctis approbatus, & paternis ac synodalibus definitionibus apertissime contradicens, ab his rationabiliter condemnatur, eo quod nullam habet cum eis communionem, apertam autem per proprios sermones alienationem.

Benedictus venerabilis episcopus insulæ Corsicæ dixit: *Mandatum lucerna est, & lex lux, & via vitæ incre-* Prover. 6.
patio disciplinae, quibus vestra beatitudo nimis prudenter ac diligenter diuisit inter lucem & tenebras, id est, inter Theodorum Pharanitanum quondam episcopum, doctoresque catholicæ ecclesiæ: & illum quidem sicut noctem tenebrosam, lumen paternæ veritatis minime habentem, iuste censuit condemnari: hos autem, competenter pietatis definitionibus nos lætificantes, ostendens vti diem splendidissimam, honorifice veneratus est, verbis etiam veritatis confirmantes. Scriptum est enim:
Ego sum Dominus Deus vester. Non facietis iniquitatem iudicio. Non accipies personam diutinis, neque mireris vultum potentis. Concil. Tom. 15.

S

Exsd. 23. tis. Ab omni iniquo verbo recedes. Innocentem & iustum non interficies, d^r non liberabis impium. Ideoque hoc execrabilis viro vel dogmate ipsius, & a nobis consonanter damnato propter hæresim ipsius, si placet sanctitati vestrae, iubete, quatenus per lectionem Cyri, quondam Alexandrinii episcopi, nouem capitulorum intendamus conscripta: magis autem septimum eorum capitulum, per quam paternam ille doctrinam immutare præsumpsit; & consequenter atque ordinabiliter post eumdem epistolam Sergii Constantinopolitani quondam episcopi, in qua Cyrum pro huiusmodi nouitate suscipere & laudare comperitur.

Martinus sanctissimus ac beatissimus episcopus sanctæ Dei ecclesiæ catholicæ atque apostolicæ urbis Romæ, dixit.

Iuxta precationem commemorantis dilectissimi fratris nostri Benedicti episcopi, Cyri quondam Alexandrinii antistitis nouem capitula, cum epistola Sergii Constantinopolitani episcopi, in qua * in his enim recipere per consonantiam suam ostenditur, hi quibus interest, gestis ^{annis} _{cum} inferenda deducere procurent.

Theophylactus primicerius notariorum S. apostolicæ sedis, dixit:

Iuxta iussionem sanctitatis atque beatitudinis vestrae, chartulas quas iussisti insinuari, afferens præ manibus habeo: quid præcipitis?

Martinus sanctissimus ac beatissimus episcopus sanctæ Dei ecclesiæ catholicæ atque apostolicæ urbis Romæ, dixit:

De nouem capitulis Cyri quondam episcopi septimum suscipiatur, & relegatur in præsentia sancti Concilii, & sequenter epistola Sergii Constantinopolitani quondam antistitis.

Et accipiens Anastasius notarius regionarius apostolicæ sedis, de Græco in Latinam linguam interpretatum, relegit in his.

Cyri Alexandrinæ ecclesiæ quondam episcopi excapitulare, quod coram omnibus Acephalis legi præcepit

ANNO CHRISTI 649. in* Ammone in perscriptione orthodoxæ fidei , capitulum septimum :

Si quis vnum Dominum nostrum Iesum Christum in duabus dicens videri naturis , non confitetur hunc vnum esse trinitas , quæ ante sœcula a patre natus est Deus Verbum , in vltimis autem sœculi temporibus eumdem incarnatum & genitum de sancta & immaculata domina nostra Dei genitrice semperque virgine Maria , sed aliud hunc scit & aliud , (non enim vnum eumdemque secundum sapientissimum Cyrillum in deitate perfectum & humanitate perfectum eumdem) & secundum hoc tantummodo in duabus naturis existentem , ipsum passibilem & impassibilem secundum aliud & aliud , vt prædictus sanctæ memoriarum Cyrillus asseruit , patientem quidem humane carne , eo quod homo est , manentem autem impassibilem , vt Deum , in propriis passionibus carnis : & eumdem vnum Christum & vnum filium , operantem Deo decibilia & humana vna Dei & viri operatione , secundum beatum Dionysium , per contemplationem tantummodo discernens ea , ex quibus unitas facta est , & hæc intellectualiter considerans inconuertibilia & inconfusa post eorum & naturalem & substantiale unitatem manentia , & in his indiuise & inseparabiliter vnum eumdemque Christum & filium cognitum ex hoc , quod ea quæ ab iniucem inconfuse conuenerunt , per intellectum considerat , veracem eorum contemplationem faciens : (non enim phantasia falsa , & inanibus sensus fictionibus) nullatenus autem diuidit , vtpote iam interempta in duabus partitione propter ineffabilem & inconfusam & incomprehensibilem unitatem , dicens secundum beatum Athanasium : Mox caro , mox Dei Verbi caro , mox caro animata intellectualis , mox Dei Verbi caro animata intellectualis ; sed in diuisione pro parte huiusmodi suscipit vocem , anathema sit .

Exemplar epistolæ scriptæ a Sergio quondam præsule Constantinopolitanæ ecclesiæ ad Cyrum quondam præfulem ecclesiæ Alexandrinæ , in qua laudat eum pro vna operatione , & confirmat eam quasi pro unitate Acephalorum hæreticorum .

Sacras syllabas vestræ a Deo honorandæ sanctitatis
Concil. Tom. 15.

S ij

Capitulum
vii. Cyri
Alexandri-
ni hæretici.

suscepimus, per gratiam diuini Spiritus, & Deo placitum studium a Deo conseruandi & serenissimi nostri principis, atque diuina institutione, nec non totius orthodoxiae plena sacratissimæ vestræ beatitudinis annuntiantes facta in Alexandrinam Christi dilectam magnam ciuitatem, & in omnes regiones eius, eorum videlicet qui prius dicebantur Theodosiani, in catholicam & apostolicam atque orthodoxam ecclesiasticam unitatem. Pro quibus spirituali & ineffabili gaudio repleti, gratiae laudes omnipotenti Deo & saluatori nostro Iesu Christo ex toto corde retulimus, quoniam tandem aliquando cooperatione diuina medio pariete discordiae abstracto, per quem prius communis omnium inimicus a fratribus fratres separare studuit, coniuncti & comparticipes paruerunt, & facti sunt omnes unum labium & una lingua, bonam confessionem & glorificationem, ut oportet, gloriosæ atque viuificæ trinitati celebrantes, & prædicatur ab omnibus consonanter, *unus Dominus, una fides, unum baptisma*. Dicta enim ostendentes eis venerabilium & universarium sanctorum Synodorum, per gratiam sancti Spiritus conuenientium, & unam eamdemque orthodoxam fidem definitum, id est, Nicenam, Constantinopolitanam, Ephesinam primam, & Calchedonensem, atque iterum Constantinopolitanam sub temporibus diuæ memoriae Iustiniani congregatam sanctam quintam Synodus, atque omne scandalum de medio per eas, sicut aliquas petras a semita iactantes, apertum & nimis facilem ad Deo amabilem unitatem transitum effecistis. Pro qua re multa vestræ sacræ perfectioni tam apud Deum & omnes homines merces & laus reposita est. Afferuisti igitur in capitulis, quæ ad ipsos facta sunt, confiteri (bonum est enim, ut ipsis sacris vocibus vestris utamur) Patrem & Filium & Spiritum sanctum, trinitatem consubstantialem, unam deitatem in tribus ^{*medio} substantiis. Ipsum autem unum de sancta trinitate Deum verum, qui ante secula ex patre genitus est, descendere de celis in ultimis diebus, & incarnari ex Spiritu sancto & domina nostra secundum veritatem Dei genitricem semperque virgine Maria, carnem assumentem ex ipsa nobis consubstantialem, animatam anima rationali & intellectuali, eam-

Ephes. 4.

ANNO CHRISTI
649. demque ex ipsa conceptione vnire sibi vnitate naturali & substantiali: & ita natum ex ipsa, vnum existentem inconfusum, indiuisum, perfectum in deitate, perfectumque in humanitate, eumdemque passibilem & impassibilem secundum aliud & aliud, quomodo beatus Cyrillus asseruit: patientem quidem humaniter carne, quia hominem autem impassibilem eumdem, quomodo Deum, in passionibus suæ carnis. Atque eumdem vnum Christum operari Deo decibilia & humana vna operatio, quia omnis diuina & humana operatio ex uno eodemque incarnato Deo verbo procedebat. Secundum hunc Falsum im-
pium intellectum & Leo sanctæ memoriarum Romanus archiepiscopus sapuit & docuit, dicens: Operatur vtraque natura cum alterius communione. Vnde & ex duabus naturis, id est, diuinitate & humanitate, vnum Christum venerari conuenienter docuistis, & vnam naturam Dei Verbi incarnatam secundum beatæ memoriarum confessi estis Cyrillem, vnamque subsistentiam compositam, quæ est ipse Dominus noster Iesus Christus, unus de sancta & consubstantiali trinitate. Similiter autem & in duabus naturis eumdem confiteri prædicantes, non alium & alium eum esse asseruistis, sed vnum eumdemque secundum sapientissimum Cyrillem, contemplatione tantum discernerentes ea, ex quibus vnitio facta est: & haec per intellectum considerantes, inconuertibilia & inconfusa post eorum naturalem & consubstantiale vnitatem permanentia, veracem eorum visionem exponentes. Non enim phantasia falsa, & inanibus fictionibus mentis, utique interempta in duobus diuisione propter ineffabilem & inconfusam atque incircumscribatam vnitatem. Haec pie & nimium acribiosius exponentes, omnes sequentes impiarum haeresium autores anathemati submisisti: cum quibus & omnes contradictores duodecim capitulorum sapientissimi & mirabilis Cyilli: quos minime pœnitentes, sed in eodem usque in finem permanentes errore, similibus execrationibus condemnasti. Igitur hanc vestram orthodoxam relegentes doctrinam, per quam gloriæ beneplacatum est Domino, tantorum fratum nostrorum vnitatem dispensare, ipsius benignitatem glorificauimus: laudauimus autem & vestram sacratissimam sanctitatem, in

Falsum im-
pingit san-
ctissimo
Leoni.

Item Cyril-
lo.

tali mirifico & vltra omnem spem intercedere dignatam negotio , tam per gratiam sancti & viuifci , atque electio- ne & doctrina a Deo sapientissimi & veraciter pacifici ma- gni imperatoris , qui sanctificatum eius cor in manu Dei habet , & ab ipsa secundum veritatem in omnibus actionibus suis dicitur & gubernatur : quem super omnes solus potens Deus in amplius exaltet , saluet , conseruans eum ut firmamentum sanctorum Dei ecclesiarum & im- maculatae Christianorum fidei , commodans ei longin- quitatem temporum , multitudinem pacis , & omnium hostilium gentium subiugationem , in filios ex filiis regale succedens imperium . Donet autem & tuae sanctae & sacrae caritati abundantius suam gratiam in labiis , & verbum in apertione oris , per quem & quod fortassis residuum est eorum qui nobis stulte & inepte contradicunt , saluetur , vestigia sequentes nuper nobis adunatis dilectissimis filiis nostris , quos videlicet per vos beatissimos spiritualibus brachiis amplectentes , & osculo sancto salutantes , ora- mus hos omnium bonorum ex Deo percipere iucundita- tem . & subscriptio : Saluus in Domino , ora pro nobis re- uerendissime frater .

Sergius reuerendissimus episcopus Temisanensis di- xit : Quoniam , sicut audistis sanctissimi , Cyrus Alexan- driae quondam episcopus in proprio capitulo , quod nobis in praesenti relectu est , beati Dionysii Atheniensis episcopi cuiusdam dictio , in veneranda eius epistola inserta , ad Gaium famulum Dei transmissa , memoratus est , necesse est ut codex predicti doctoris afferatur , quatenus videa- mus per eamdem epistolam , si ita secundum veritatem con- tinet dictio , quomodo Cyrus in proprio septimo capitulo significauit , & si merito secundum scripta quae ad eum transmissa sunt , Sergius in hoc eumdem Cyrum receperit .

Martinus sanctissimus ac beatissimus episcopus sanctae Dei ecclesiae catholicae atque apostolicae urbis Romae , dixit :

Dionysius Atheniensis episcopus . Codicem sancti Dionysii episcopi Atheniensis hic , quorum interest , actis deducant .

Theophylactus primicerius notariorum sanctae apostolicae sedis , dixit :

Secundum iussionem vestram beatitudinis afferens de

Anno
Christi
649. venerabili bibliotheca sedis vestrae codicem beati Diony-
fii, præ manibus habeo: quid præcipitis?

*Martinus sanctissimus ac beatissimus episcopus sanctæ Dei ecclesiæ
catholicæ atque apostolicæ urbis Romæ, dixit:*

Codex beati Dionysii suscipiatur, & de epistola quæ ibidem deposita est, ad Gaium directa, locus ille ordinabiliter, de quo agitur, cuius mentionem fecerit Cyrus in suo capitulo ad approbationem nouitatis eius, coram sancto Concilio relegatur.

*Et accipiens Paschalis notarius regionarius apostolicæ sedis,
de Græco in Latinam linguam interpretatum ipsum
testimonium relegit, continens ita:*

Sancti Dionysii ex epistola ad Gaium directa ad locum: Etiam non secundum Deum diuina operatus, neque humana secundum hominem, sed Deo homine facto, nouam quamdam deiurilem, id est, theandricin, operationem nobis ostendens.

Sententia
Dionysii A-
reopag.

*Martinus sanctissimus ac beatissimus episcopus sanctæ Dei ecclesiæ
catholicæ atque apostolicæ urbis Romæ, dixit:*

Qui spiritalem expugnant Ierusalem, id est, catholicam ecclesiam, imitantur eos qui terrenam expugnaerunt Ierusalem, & festinant & ipsi paternis abuti quodammodo doctrinis, sicut Rapsaces patria voce contra Iudeos abusus est, ut difficile nequitia eius potuisset sentiri, sicut & isti propriam insidiant. Nec enim in honorem patrum, sed in deceptionem simplicium, sicut ille Iudeorum, hoc callide peragere nituntur. Verumtamen sicut Dominus ait, *ex fructibus eorum cognoscetis eos. Quoniam hi sunt similes sepulcris dealbatis, quæ a foris apparent hominibus speciosa, sicut & hæretici quasi paternis velati doctrinis: intus vero pleni sunt osibus mortuorum, & omni spurcitia, id est, mortalibus & fœtidis dogmatibus.* Nec enim simpliciter proferunt sermones, sicut magnus scribens Successo testatur Cyrillus, sed cum dolo atque versutia. *Quod vtique & nos veraciter cognoscentes, non debemus omnino timere opprobrium hominum, neque eorum exprobrationibus vinci. Quoniam hoc nobis Dominus iubet per Isaiam pro-*

Hæretici
patrū scri-
ptis abu-
tuntur.
4. Reg. 18.

Locus men-
dolus.

*Matth. 7.
Matth. 23.*

*Ioh. cap. 51.
v. 7.* phetam, dicens: *Audite me, qui scitis iudicium, populus in quo-
rum corde lex mea est: nolite timere opprobrium hominum, & bla-
fphemias eorum ne timeatis.* Manifestat enim hos & captat per
Ier. 16. vos reuerendissimos venatores suos prudenter Dominus,
Foramina petrarum. secundum quod in Ieremia scriptum est: *Et post haec mittam
eis multos venatores, & venabuntur eos de omni monte, & de om-
ni colle, & de cauernis petrarum: quia oculi mei super omnes vias
eorum.* Sunt enim foramina petrarum, ipsæ sanctorum pa-
trum de Christo mysticæ traditiones. Conantur namque
& in his foraminibus dolose abscondere se hæretici, vt pu-
tentur sanctissimi, & non scelerosi, paruulis. Non enim vo-
bis, qui secundum Deum perfecti estis apud Deum. Pro-
pterea hos vobis Dominus, vt cernitis, manifestauit, per
hoc testimonium beati Dionysii, quod in præsenti rele-
ctum est, falsidicos luculentius eos ostendens: vt & de his,
Ioan. 8. quod a Domino dictum est, impleatur, quo ait: *Quando lo-
quitur mendacium, de propriis loquitur, quia mendax est, & pa-
ter eius.* *Mentita est enim iniquitas sibi,* in his vtique instabili-
bus existentibus vt instabilis. Nam beato Dionysio asse-
rente, sicut audistis dilectissimi fratres, nouam quamdam
deiuirilem operationem inter nos conuersatum, vterque
eorum apertissime contra patrem mentitus est. Et Cyrus
quidem in suo septimo capitulo nouam immutando, &
Psalm. 26. vnam pro noua asserendo deiuirilem operationem quasi
dixisse doctorem perhibens. Sergius autem in epistola de
huiusmodi quæstione ad Cyrum scripta, tam immutatio-
nem nouæ cum illo confirmans, & non solum hoc, sed &
doctoris & deiuirilem amputans penitus vocem, & v-
nam absolute in Christo Deo dogmatizans operationem,
facientes dolum quasi nouaculam acutam, atque minime
considerantes quod in psalmo scriptum est: *Nonne Deus*
Psalm. 51. *requiret ista? ipse enim nouit occulta cordis, & cogitationes talium*
Psalm. 43. *hominum, quoniam vanæ sunt. Vana enim locutus est unusquisque*
Psalm. 93. *ad proximum suum: labia dolosa in corde & corde locuti sunt*
Psalm. 11. *mala. Sed disperdet Dominus uniuersa labia dolosa, & linguam*
magniloquam. Qui dixerunt: Labia nostra a nobis sunt: quis
noster est dominus? Nam si haec in memoria retinerent, mini-
me ad talem iniquitatem profilirent, id est, immutationem
& interemptionem paternarum traditionum & dogma-
tum. Propterea præmemoratos inuestigantes, non qui-
dem

ANN
CHRISTI
649. dem aduocatos, sed apertissimos accusatores; neque custodes probabiles, sed falsatores euidentissimos veritatis, & in hoc tantummodo se recipientes, nec non amplectentes, atque sibi rependentes vtrumque vterque impietatis mercedem, id est, laudem in scripto: consequens est ostendere nos, ex quo illi fructum huius impietatis sumperunt, quatenus per fructum arborem demonstremus. Offeratur igitur & relegatur per hos, quorum interest, * Themestii hæretici codex siue capitula de eodem relevata, quæ in hoc negotio nobis necessantur.

Theophylactus primicerius notariorū sanctae apostolice sedis, dixit;

Prædicta capitula a vestra beatitudine requisita afferens, præ manibus habeo: quid præcipit sanctitas vestra?

Martinus sanctissimus ac beatissimus episcopus sanctæ Dei ecclesiæ catholice atque apostolice urbis Romæ, dixit:

Suscipiatur oblatus * Themestii hæretici codex, & de eo relegantur nobis capitula, quæ in eo sunt prænotata.

Et accipiens Exuperius notarius regionarius apostolice sedis, de Græco in Latinam vocem interpretata, relegit in his.

Themestii hæretici ex epistola ab eo scripta ad Marcellinum presbyterum & Stephanum diaconum de vna operatione: Quæ enim in omnibus procedit diuinorum ac humanarum operatio Christi, non erat* & alia, sed vna atque eadem, vtpote vnius existens eiusdemque. Et ideo deiuirilem Areopagita Dionysius nominauit.

Eiusdemque de conscriptis ab eodem, aduersus Coluthum hæreticum compositis, in quibus protestatur dicens, quia & ipse Seuerus hæreticus vnam deiuirilem confessus est in Christo operationem, quo ait: Nam quia beatæ memoriae quoque Seuerus similiter de Christo dicens, quod aliqua quidem diuine, alia vero humane idem operatus est, deiuirilem operationem approbare volebat, sed non solummodo Deo decibiliter, facilius est videri.

Eiusdem de eodem verbo: Vna intelligatur Christi, sicut saepius diximus, deiuirilis operatio, non vna Deo decibilis.

Eiusdem de eodem sermone: Sienim vna verbi deiui-

Concil. Tom. 15.

Dionysius
Areopag. in
ep. ad Ga-
ium.

T

rilis, sicut saepe diximus, operatio & scientia, quomodo vna & vna intelligatur secundum execrabile, sed potius duas, & non vna.

Item eiusdem de eodem sermone: Si autem ipsa tantummodo Deo decibilis, sed non deiurilis, sicut saepe diximus: nihil secundum nos operetur, & habes quod quærēs.

Martinus sanctissimus ac beatissimus episcopus sanctae Dei ecclesiae catholicæ atque apostolice urbis Romæ, dixit.

Notum fecit * Themestius hæreticus per suos sermones, qui in præsenti nobis sunt relecti, quoniam eius fructus & discipuli sunt Cyrus & Sergius in dogmatibus, & sicut ab eo isti edocti, nouam immutando vnam nisi sunt appellare, licet vehementiores illo in abnegatione veritatis effecti sunt, qui & ipsam deiurilem doctoris vocem interimere penitus præsumpserunt, & vnam absolute tradere operationem Dei moliti sunt, quod apertissime per propriam epistolam ad Cyrum scriptam Sergius se fecisse dinoſcitur: & nec tantum per suam dementiam, quantum Colluthus hæreticus, contra quem scribit * Themestius, intelligere passi sunt. Propterea namque recusauit Colluthus afferere deiurilem operationem, eo quod talis vox duas significat operationes, id est, diuinam & humana: (nec enim vnam tantummodo operationem, secundum * Themestii deliramentum.) Et ideo memoratus Colluthus tantum Deo decibilem, in hoc sibi consentiens, & non deiurilem operationem, licet inconueniens erat veritati, afferebat, vtpote vnam, non enim duas, professus. Verumtamen non solum impium, sed etiam absurdum proprium sermonem illi ostendunt, hoc est, Sergius & Cyrus, vna eademque deiurili operatione, diuina & humana dicentes operatum fuisse Dominum: quoniam per deiurilem deouiriles similiter aſſerere conuenit. Non enim diuina & humana secundum illorum figmenta, videlicet, quomodo & per diuinam diuina, atque per humanam competenter humana. Si autem deiurili, deiurilia conuenit aſcribere cuiusdam deiurilis personæ. Non enim humanato Deo deiurilem, ac si vnam secundum sensum eorum existentem, dicunt esse opera-

ANNO CHRISTI
 649. tione, si vtique omnis operatio ab eo qui eam natura-
 liter habet diuinam & humanam, id est, duas in vnitio-
 ne, propriam appellationem fuscipere certa est. Et pro-
 pterea diuinam dicimus, quæ ex Deo procedit, sicuti &
 ex homine naturaliter humanam. Vtraque igitur, hoc est,
 diuina & humana, si non vtramque, id est, diuinam & hu-
 manam deiuirilem confitentur, impossibile est dicere o-
 peratum fuisse Dominum. Nam si non duas operationes
 hanc deiuirile significare, sed vnā esse confitentur, necesse
 est eos aut simplicem, aut compositam, aut naturalem, aut
 personalē dicere eam, vt ne, pro incerto vocabulo, nullius
 eam virtutis esse perhibeant. Ergo si quidem simplicē esse
 dicunt, eamdem vt simplicem habebit & pater. Simplicem
 namque Deus & pater habet propriam operationem, & o-
 perabitur & ipse per deiuirile secundum illos diuina & hu-
 mana: & erit propterea Deus iam & homo naturaliter,
 hoc est, homo factus Deus, sed non nudus naturaliter &
 tantum Deus. Si autem compositam, extraneum filium a
 patre adscribunt, siue alienæ substantiæ & operationis, vt
 pote non habente patre compositam suam operationem.
 Si autem naturalem dicunt, consubstantiale Deo Ver-
 bo carnem ostendunt, vtpote eamdem cum eo naturali-
 ter habentem operationem. Si vero consubstantiale, si-
 ne dubio alterius substantiæ, & per hoc erit quaternitas
 secundum illos sancta trinitas. Si vero subsistentiale, ex-
 traneant iterum a patre filium secundum operationis mo-
 dum, vtpote ab eo differentiam habentem in subsistentia-
 libus proprietatibus. Quod si per hæc quæ superius dicta
 sunt, impediti, vnam esse deiuirilem operationem propter
 vnitonem afferunt, ergo ante vnitonem duas habentem
 operationes Deum Verbum introducunt, post autem vni-
 tionem vnam vtrasque efficientem, videlicet pro amputa-
 tione alterius, aut confessione vtriusque. Si ergo in omni-
 bus aduersariorum ratio reprehenditur, certum quoniam
 non vnam secundum illos ostendere volens operationem
 sanctus Dionysius, sed duplarem, duplicitis naturæ, compo-
 sitiuo sermone abusus est, duas vnius eiusdemque in vni-
 tione operationes ostendens. Et ideo prudentissime ait:
 Neque secundū Deum diuina operatus, neque secundum
 hominem humana: summam nobis vnitonem denun-

Concil. Tom. 15.

T ij

tians sicuti naturarum, ita & eiusdem naturalium operationum : quoniam summæ vnitio[n]is est proprium, per immutationem sublimiter operari vtraque , id est, eumdem humane diuina, & diuine humana. Nec enim nuda deitate diuina , neque pura humanitate humana, sed per carnem quidem intelle[ct]ualiter animatam atque vnitam eidem substantialiter, operabatur sublimiter miracula; & iterum per potestatem validissimam viuificarum eius passionum sponte pro nobis experimentum fuscipiebat , vt & vnitio[n]em ostendat, & differentiam innotescat. Et vnitio[n]em quidem , per alternam ostensionem, siue conglomerationem operationum suarum; differentiam autem, ex conseruatione naturalis proprietatis. Hoc enim erat , secundum quod ait doct[or], omnium nouitatum supereminens nouitas. Non enim vt vtrasque , id est , diuinam & humanam, vnam eamdemque operationem secundum illos ostenderet, quia hoc immutatio & penitus peremptio est , vt aut inconditam naturaliter conditam, aut conditam naturaliter inconditam factam fuisse ostenderet, aut certe conditam & inconditam eamdem per confusionem: sed vt per aliam alteram inconfuse procedentem ostenderet. Sic namque , sicut memoratus doct[or] asseruit , & in his quæ nostræ naturæ sunt, super naturā erat: & in his quæ nostræ substantiæ sunt , super substantiam , omnia nostra ex nobis supra nos eminentius habens: vtpote in natura quod est super naturam incircumscripte ostendens , & per hoc quod super naturam est, naturam indiminate demonstrās. Nam dicere absolute vnam operationem, qualem habet nouitatis super naturam probationem? Nullus namque numerus nouus est, neque naturaliter admirabilis: sed illud est mirum secundum veritatem , & omnium nouitatum supereminens nouum , iuxta patris doctrinam , inconditam & conditam naturaliter operationē, vni eidemque incarnato Deo Verbo substantialiter inhærentem , in vnitio[n]e inconfusam & indiuisam, conglomerāter vicissim eas procedere , & cognoscere Deum esse naturaliter , eumdemq; hominem naturaliter. Quod & Leo sanctæ catholicæque & apostolicæ nostræ sedis beatæ memoriae præful sapienter intelligens, scripsit: Operatur enim vtraque forma cum alterius communione quod proprium est. Non enim di-

ANNO CHRISTI
649. xit, quoniam minuit, aut immutauit, aut confundit, vel abnegat hoc quod proprium est, vtraque natura de his, quæ in vno eodemque Christo substantialiter vnta sunt: Epist. 10.

sed operatur quidem, cum alterius autem communione, vt & differentiam ostendat per hoc, quod operatur, quod proprium est: & vnitatem significet per hoc quod dicit, cum alterius communione. Hoc est enim nouæ deiuirilis operationis proprium, id est, diuinæ & humanae, secundum vnitatem cohærenter indiuisam in eodem ipso cognitam. Quas abnegantes & expugnantes Cyrus & Sergius, neque secundum Deum diuina intelligent, neque paterna secundum catholicos patres interpretantur, sed hæretica dogmata paternis obumbrantes sermonibus, contra catholica, ecclesiæ introducere studuerunt. Atque ideo vnam secundum hæreticos Seuerum & * Themestium deiuirilem existere operationem conscriperunt, quos cum illis propterea condemnantes, age nunc & memorati Sergii nouæ eæthesos audiamus commentum, quam eæthesim suasit in tempore suo nomini Heraclium quondam imperatorem titulare, errorum interminationi commixtum contra orthodoxos populos, atque dogmata per hunc modum prætendens.

Nota ver-
sutiā Sergii
hæretici.

Deus dedit venerabilis episcopus Caralitanæ ecclesiæ insulæ Sardiniae, dixit:

Verbum breuiatum & consummatum accipiens a Domino vestra veneranda beatitudo, compendiose pariterque diligenter tam falsiloquium & nouitatem, quam operati sunt apertissime Cyrus & Sergius aduersus sanctos catholicæ ecclesiæ patres atque dogmata, per ea quæ prudenter & memorati Sergii nouæ eæthesos audiamus commentum, quam eæthesim suasit in tempore suo nomini Heraclium quondam imperatorem titulare, errorum interminationi commixtum contra orthodoxos populos, atque dogmata per hunc modum prætendens.

T iiij

enim vtriusque interemptionem, sed indiuisam vnitatem per hanc compositam eius vocem memoratus pater edocuit. Veram namque vnitatem ostendere voluit, sed non diminutionem quamlibet naturarum quæ in Christo Deo substantialiter saluantur, aut naturalium eius operationum, quas videlicet per propria scripta, quæ in præsenti relecta sunt, Cyrus & Sergius denegantes, & propterea sanctorum quoque patrum adulterantes testimonia, merito a vestra apostolica pia sententia condemnatis sunt, quos & nos consonanter cum ea propterea condemnamus: nec non & Pyrrhum Sergii successorem, quoniam & ipse nihilominus cum Sergio Cyrum recepisse dinoscitur, & studuit ei aduocare in prædenominatione septimo capitulo, & hoc cum in scripto testatur contra eum, quoniam immutauit dictiōnem beati Dionysii, & quoniam iuste reprehensus est pro huiusmodi immutatione a beatæ memoriae Sophronio. Ita namque scribit in vnum dogmaticum eius volumen Pyrrhus: Vnum autem tantum capitulum reprehendit Sophronius reuerendissimus, vt pote testimonium Dionysii beatæ memoriae falsantem permutatione vnius vocis, in hoc congrua dicens prædictus vir & cauta, in quibus ille afferit: Sed homine facto Deo, nouam quamdam deuiriilem operationem nobis proferens.

Vnam enim secundum veritatem pro noua continebat * dominatum volumen: sed non malitiose (absit) iuxta meum verbum: Sed quoniam non aliter potest noua intelligi, nisi vna, a sanctissimo Cyro huiusmodi vox profita est, quoniam per abnegationem sublimium, vnam beatus doctor confessionem construens, & hanc singulariter exprimens, quid aliud nisi vnam confiteri operationem, eo quod vnu est Christus, per quoddam verbum luculentius tradidit? Ecce apertissime per suos sermones Pyrrhus & falsatam a Cyro dictiōnem sancti Dionysii professus est, & reprehensum propterea merito eum ostendit, & quoniam bene conuictus est a beatæ memoriae Sophronio, significauit per hoc quod dicit, congrua dicens in hoc idem vir & cauta. Verumtamen ipsum, quod cautum a patre dictum est, amputans Pyrrhus, & haereticam nouitatem defendens, ut similia sapiens his,

ANNO CHRISTI 649. qui loquuntur pacem cum proximo eorum, mala autem in cordi- Psalms. 27.
bus eorum. Sagitta namque penetrans existit lingua eorum, si- Jerem. 9.
cut ait beatus Ieremias: dolosa verba oris eorum: prox-
imo eius loquitur pacifica, & in semetipsum habet aduer-
sitatem. Et quidem laudauit beatæ memoriae Sophro-
nium, quoniam reprehendit Cyrum, & ipsius reprehensi-
mali aduocatus effectus est per hoc quod dicit, quoniam
non aliter potest intelligi noua, nisi vna, videlicet eodem
modo, sicut approbatum est, Seuero & Themestio insa-
nis hæreticis constrictus: sed etiam per hoc quod insi-
pienter scribit, quoniam per abnegationem sublimium,
vnam confessionem faciens memoratus doctor, & hanc
singulariter exprimens, quid aliud nisi vnam operatio-
nem confiteri, eo quod vnu est Christus, tradidit? igno-
rans, quia de negatione sublimium, nec vnam habet con-
fessionem, nisi tantummodo instabilem phantasiam. Quo-
niam si denegat, sicuti sublimia quædam, tam diuinam
eiusdem & humanam naturam aut operationem, totum
perimitur sine dubio secundum illud dispensationis my-
sterium. Non enim existente in Deo Verbo, qui propter
nos incarnatus est, pro denegatione illorum, diuina na-
tura & humana natura, aut diuina operatione & huma-
na operatione, quid iam remanet in confusione diuinæ
dispensationis, nisi tantum, ut dixi, inanis phantasia
Pyrrhi stultæ hæreos? quam respuentes cum eodem
Pyrrho inique agente, & sequentem Cyrum & Sergium,
hoc est, Seuerum & Themestium hæreticos, regulariter
condemnamus in defensione vera paternarum ac syno-
dalium catholicæ ecclesiæ definitionum & promulgatio-
num. Scriptum est enim in lege Domini: *Quoniam non Deut. 13.*
parcer ei oculus tuus, ut miserearis & occutes eum. Annun-
tians annuntiabis de eo, & statim interficies. Sit primum ma-
nus tua super eum, & post te omnis populus mittat manum.
Lapidibus obrutus necabitur, id est, paternis, robustis &
probabilibus verbis veritatis atque dogmatibus; quia vo-
luit te abstrahere a Domino Deo: & auferes malum de medio tui.
His itaque consonanter a nobis in præmemoratos viros
propter eorum temerariam hæresim, quæ Seueri & The-
metii hæreticorum defendere & renouare dogmata stu-
duit, determinatis, petimus secundum vestram interfa-

tionem, quatenus memorata ec̄thesis, quæ in nomine tunc imperantis Heraclii perscripta est ab aduersariis contra fidem orthodoxam, ad nostram cognitionem deduci, atque lectione vulgari præcipiatis.

Martinus sanctissimus ac beatissimus episcopus sanctæ Dei ecclesiæ catholicæ atque apostolicæ urbis Romæ, dixit:

Offeratur per eos, quorum interest, gestis * huic sancto Concilio ad subtiliorem examinationem ec̄thesis, ad nomen quondam Heraclii facta.

Theophylactus primicerius notariorum apostolicæ sedis, dixit:

Denominatam ec̄thesim iuxta vestram iussionem affe-rens, præ manibus habeo: quid præcipitis?

Martinus sanctissimus ac beatissimus episcopus sanctæ Dei ecclesiæ catholicæ atque apostolicæ urbis Romæ, dixit:

Ec̄thesis quondam Heraclii imperatoris suscipiatur.

Et accipiens Anastasius notarius regionarius apostolicæ sedis, de Græco in Latinam vocem translatam, relegit in his.

Ec̄thesis ab
haereticis
sub Hera-
clii imper.
nomine
scripta.

De trinita-
te cōfessio.

Expositio orthodoxæ fidei, facta a Deo conseruando & piissimo nostro domino, magno principe Heraclio, propter emersam ab aliquibus altercationem pro requisitione operationis, consonans in omnibus sanctis & vniuersalibus quinque Conciliis, quam cum multa satisfac-
tione & gratia exceperunt patriarchis sedibus præsules, & gratauerunt ei consenserunt, vtpote pacem sanctis Dei ecclesiis inferentem. Credimus in Patrem & Filium & sanctum Spiritum, trinitatem consubstantialem, vnam deitatem sive naturam & essentiam, virtutemque & po-
testatem in tribus subsistentiis sive personis, cognoscen-
tes vniuersiusque subsistentiarum familiaritatem, vnitatem in trinitate, & trinitatem in vnitate: vnitatem quidem secundum essentiarum sive deitatis rationem, trinitatem autem secundum subsistentias sive personas. Nec enim vnum secundum essentiam confitentes, a personarum dif-
ferentia excedimus: neque autem trinitatem persona-
rum confitentes, vnam denegamus deitatem. Vnus Deus

Pater,

A N N O C H R I S T I 6 4 9 .
Pater, vnum Deus Filius, vnum Deus Spiritus sanctus, vnum
hæc tria Deus in eadem & immutabili deitatis ratione.
Nam personarum differentia, deitatis siue essentiæ non
infert diuisionem. Vnam igitur confitemur deitatem, fa-
miliaritates inconfusas seruantem, & non in vnam per-
sonam tribus nominibus nuncupatam afferentes hæc tria
secundum * Sabellionem. Neque autem in tres essentias
vnam deitatem diuidentes, aut extraneantes a Patris es-
sentiæ Filium aut Spiritum sanctum, secundum insaniam
Arii. * Vnum enim est in tribus deitas, vt dicit magnus
Gregorius in theologia, & tria vnum, in quibus deitas,
siue vt verissime dicatur, quæ deitas. Confitemur autem
vnum sanctæ trinitatis vniuersitū filium Dei, Deum Ver-
bum, a patre progenitum ante omnia sæcula, lumen de
lumine, splendorem gloriæ, vultum paternæ substancialiæ,
per quem omnia facta sunt, in extremis diebus propter
nos, & propter nostram salutem * descendere de cælis,
dignarique in intacto utero sanctissimæ Deigenitricis &
semper virginis Mariæ habitare, & ex ea conglomeran-
tem sibi carnem in una substancialiæ, animam habentem ra-
tionalem atque intellectualem, natum esse ab ea, & sem-
per manentem perfectum Deum, eundemque fieri per-
fectum hominem inconfuse atque indiuise, consubstan-
tialem Deo & Patri secundum deitatem, & consubstan-
tialem nobis eundem secundum humanitatem, & per
omnia similem nobis sine peccato. Vnde & duas nativitä-
tes eiusdem vniuersiti Dei Verbi confitemur: vnam ante
sæcula a patre sine tempore & incorporaliter, alteram
ipsius in extremis diebus, a sancta intacta Dei geni-
trice & semper virgine Maria, cum animato intellectuali
eius corpore. Quapropter sanctam & nimis laudabilem
semper virginem Mariam recte & veraciter Dei geni-
tricem prædicamus: non quia Dei Verbum initium ab ea
acepit ut esset, sed in extremis diebus incarnatus ex ea,
immutabiliter homo factus est, & passionem pro nobis
spontaneam carne sustinuit. Compositum autem Chri-
stum glorificamus, sanctorum patrum sequentes doctri-
nam. * Pro enim mysterio, quod in Christo est, per com-
positionem vnitio, & confusionem & diuisionem eiicit,
& seruat quidem utraque natura proprietatem, vnam au-

De Verbi
incarnatio-
ne.

Concil. Tom. 15.

V

tem substantiam & vnam personam Dei Verbi cum animata intellectualiter eius carne ostendit, neque quaternitate nobis pro sancta trinitate introducta: absit: nec enim quartæ personæ additamentum sancta trinitas suscepit & incarnato uno ex ea Dei Verbo. Neque autem alter erat qui miracula operabatur sicut Deus, alter autem quam ipse qui passiones sustinuit: sed unum eumdemque filium confitemur Deum simul & hominem, vnam *substantiam, vnam personam, passibilem carne, impassibilem deitate, perfectum deitate, & perfectum eumdem humanitate, & ipsius miracula & passiones quas sponte sustinuit corpore. Vnde & ex duabus naturis unum Christum confitemur, unum filium, unum dominum, vnam personam, vnam substantiam compositam, & vnam naturam Dei Verbi incarnatam corpore animato intellectualiter, sicut Cyrillus magnus sapuit & docuit, & in duabus naturis eumdem esse glorificantes: ut in deitate & humanitate unum dominum nostrum Iesum Christum verum Deum cognitum esse confitemur, differentiam per hunc modum solum significantes naturarum, pro quibus inconfuse ineffabilis unitas facta est. Nec enim deitas transmigravit in carnem, neque caro in deitatem transmutata est, sed in proprietate naturali, & pro uniuscuiusque subsistentiæ unitate utrumque permanxit. Vnde unum scimus filium dominum nostrum Iesum Christum, ex initium non habente Patre, & ex intacta matre, eumdem ante saecula, & in extremis diebus constitutum, impassibilem atque passibilem, visibilem atque inuisibilem, unius eiusdemque miracula & passiones praedicamus, & omnem diuinam & humanam operationem vni eidemque incarnato Deo Verbo tribuimus, & vnam ei offerimus venerationem sponte & veraciter propter nos crucifixo carne, & exurgentem ex mortuis, & in celos ascendentem, & residentem in dextera Patris, & iterum venientem iudicare viuos & mortuos: nullo modo concedentes alicui ex omnibus vnam vel duas dicere siue docere operationes in diuina Domini incarnatione, sed magis sicut sanctæ & vniuersales tradiderunt Synodi, unum eumdemque filium unigenitum dominum nostrum Iesum Christum, verum Deum confiteri, operari

ANNO CHRISTI 649. diuina & humana, & omnem Deo congruam & homini operationem ex vno eodemque incarnato Deo Verbo indiuse & inconfuse procedere, & in vnum eumdemque sortiri, eo quod vnius quidem operationis vox licet ab aliquibus patribus dicta est, tamen turbat, extraneat quorundam aures, arbitrantium in interitum eamdem prolatam esse duarum naturarum, quae in vna subsistentia vnitæ sunt in Christo Deo nostro. Similiter autem & duarum operationum vocem multos scandalizare, vtpote a nemine dictam sanctorum & præcipuorum patrum: sed & sequi in eo, vt duas confiteamur voluntates, contrarie adinuicem venientes, Deo quidem Verbo volente saluberrimam passionem explere, incarnationem autem in eo factam obuiam euntem ipsius voluntati & oppugnantem, & exinde duo contraria volentes introduci, quod impium est & extraneum Christianici dogmati. Si enim insanus Nestorius licet diuidens diuinam Domini nostri humanitatem, & introducens filios duos, voluntates istorum dicere non ausus est, e contrario autem consonantem voluntatem in eo, formatis duabus personis, confessus est: quomodo possibile est, orthodoxam confitentes fidem, & vnum filium Dominum nostrum Iesum Christum verum Deum glorificantes, duas & has contrarias voluntates in eo suscipere? Vnde sanctos patres in omnibus & in hoc sequentes, vnam voluntatem Domini nostri Iesu Christi verissimi Dei confitemur, vtpote in nullo tempore animati intellectualiter eius corporis separat, & ex proprio impetu contrario mortui vnto ei Dei Verbi in vna substantia naturalem eius producere motionem, sed quando & qualem & quantam ipse Deus Verbum voluerat. Hæc pietatis dogmata tradiderunt nobis qui ab initio præsentialiter viderunt, & ministri verbi facti sunt, eorumque discipuli & successores, quique sequenter a Deo inspirati, ecclesiæ doctores, id est, sanctæ & vniuersales quinque Synodi, Nicæa, & in hanc regiam ciuitatem, nec non in Ephesum primum, & in Calchedonam, & iterum in Constantinopolim in quinto congregati Concilio. Et hæc in omnibus sequentes, & diuina eorum suscipientes dogmata, omnes quos exceperunt, excipimus, & quos eie-

Impugna-
tio duarum
voluntatum
in Christo.

Concil. Tom. 15.

V ij

cerunt, eiicimus, & anathematizamus, præcipue No-
uatum, * Sabellionem, Arium, Eunomium, Macedo-
nium, Apollinarium, Origenem, Euagrium, Didymum,
Theodorum Mopsuestenum, Nestorium, Eutychen,
Dioscorum, Seuerum, & impia conscripta Theodoriti,
quæ contra rectam fidem & Ephesinam primam Syno-
dum & duodecim capitula sancti Cyrilli, & quanta pro
Theodoro & Nestorio conscripserunt, & nuncupatam
Ibae epistolam: & hortamur omnes Christianos sic sape-
re, & sic glorificare, nihil addentes his, nihil subtrahen-
tes, nihil transmutantes secundum quod scriptum est.
Definitiones æternales a Deo inspirati ecclesiæ sacerdo-
tes ad salutem cunctorum præfixerunt. Et subscriptio
principis: Heraclius fidelis in Iesu Christo Deo princeps
subnotauit.

Theophylactus primicerius notariorum apostolicæ sedis, dixit:

Notum facio vestræ sanctissimæ beatitudini, quod &
ipsam sine dubio scire confidimus, quoniam in aposto-
lico vestro scrinio, & ea quæ pro confirmatione memo-
ratæ eætheseos confecta sunt a Sergio & Pyrrho quon-
dam episcopis Constantinopoleos, monumenta ad con-
uictionem eorum reseruata habere dinoscimur: sed &
epistolam Cyri Alexandrinæ ciuitatis quondam antisti-
tis, per quam & ipse huiusmodi eæthesim in scripto cum
illis confirmat atque amplectitur. Nunc autem de his
chartis beatitudinem vestram memorare curauimus, vt
quæ placent præcipere, censeatis.

*Martinus sanctissimus ac beatissimus episcopus sanctæ Dei ecclesiæ
catholicæ atque apostolicæ urbis Romæ, dixit:*

Porro si maxime propter ea, id est, quæ ab eisdem in
defensione denominatae eætheseos gesta sunt, consistens
nobiscum sancta Synodus in destructione aduersariorum
nouitatis congregata est, quomodo non est & nimis ope-
ræprecium ad veram probationem tam paternarum ac
synodalium definitionum expulsionis, quamque hæreti-
corum dogmatum introductionis, quam præmemora-
ti præsumptores seditiose consonanter sibi contra ca-
tholicam ecclesiam operari demoliti sunt, monumen-

ANNO CHRISTI 649. ta eorum cum ante fata epistola Cyri Alexandrinæ ciuitatis quondam episcopi nobismet produci, & ad firmiores cautelam monumentorum nostrorum lectione vulgari? Sic namque iustum habebunt veraciter ab omnibus orthodoxis condemnationem.

Theophylactus primicerius notariorum apostolicæ sedis, dixit:

Secundum iussionem sanctissimæ beatitudinis vestræ memoratas chartas afferens, præ manibus habeo : quid præcipitis?

Martinus sanctissimus ac beatissimus episcopus sanctæ Dei ecclesiæ catholicæ atque apostolicæ urbis Romæ, dixit:

Quoniam ea quæ acta sunt a Sergio & Pyrrho, omnibus nota sunt & indubitanter manifestissima, si placet, propter multitudinem loca tantum designata, quibus illi nouitatem ausi sunt confirmare, hi quorum interest, relegant.

Et accipiens Theodorus notarius regionarius apostolicæ sedis, de Graeco in Latinum interpretata, relegit in his.

Ex gestis compositis pro ethesi a Sergio episcopo Constantinopoleos.

Sergius sanctissimus patriarcha dixit : Praesentum ab Stephano reuerendissimo syncello nostro a piissimo & prudentissimo principe compositum, atque nobis iam cognitum, cum debita reuerentia relegatur edictum, atque actibus inseratur. Stephanus reuerendissimus presbyter & syncellus, nec non chartophylax, relegit : & post electionem eiusdem, Sergius sanctissimus patriarcha dixit : Sancta Synodus congregata dilectissimorum confessorum nostrorum, & per ea quæ in praesenti gesta sunt pro ethesi orthodxi dogmatis piissimi & magni nostri principis, nec non per electionem quæ ante hos proximos dies recitata est, prudentissimi magnique principis nostri diligentissimam cognoscens & instructam perfectionem, quoniam omnium artifex docuit eum prudentiam, per suam consonantiam faciat manifestum, si ita exposita ab eo, atque indiminate, secundum quod nobis videtur, habentem comprobat, & amplectens confirmat prædicatiois confessionem. Sancta Synodus dixit : Relecta nunc

magni & sapientissimi principis ec̄thesis , secundum veritatem apostolicę consonat prædicationi . Hæc sunt patrum dogmata , hæc sunt præsidia ecclesiæ , hæc orthodoxæ fidei stabilitas , hæc sanctorum quinque Conciliorum symbola , hæc unitatem Christi dilecti orbis terrarum stabilunt populi , hæc simpliciorum infirmitatem confirmant , & perfectos diligentioresque tuentur : hæc generalē humanitatis operantur salutem . Sic & nos credimus : hæc & nos confirmamus : his & nos consentimus . & post aliqua sanctissimus ac beatissimus archiepiscopus & vniuersalis patriarcha Sergius dixit : Perfecta atque dilucide , nec non compendiose , ex quibus virtutis dirigitur verbum , a Deo sapientissimi & piissimi domini ac magni imperatoris , & hoc donum a Deo percipens , dogmatizauit eloquentia . Et post paululum : Propterea consonantem eius professionem sanctis & vniuersalibus Synodis reperientes , & diligentissime recti dogmatis conglomerantem atque præcauentem regulam . & post cetera : Ipsius & nos suscepimus & confirmauimus ec̄thesin : quoniam in omnibus sequitur perfecte & acribiose doctrinam sanctorum ac probabilium patrum & prædicatorum orthodoxæ nostræ fidei . Si quis ergo a præsenti die temeritor prohibitorum tam ab a Deo conseruando domino & magno imperatore , atque huc congregata S. Synodo factus , vnam aut duas præsumperit dogmatizare aut proferre in Christo Deo nostro operationes , hunc , si quidem episcopus , aut presbyter , vel diaconus , siue de sequentibus fuerit gradibus , ab omni esse suspensum ecclesiastico ministerio vel officio definimus . Si autem monachicum habitum haberit , aut laicus fuerit , hunc de sancta communione viuifici corporis & sanguinis magni Dei & saluatoris nostri Iesu Christi separamus , donec qui hæc confiteri præsumperunt , ad hoc quod oportet remeantes , ex pura poenitentia & conuersione sufficientem de tali transgressione pro seipsis satisfactionem porrexerint . Tunc etenim unusquisque talis in suum pristinum restaurabitur officium . Et subscriptio : Sergius per misericordiam Dei episcopus Constantinopoleos Romæ , subscripti . Gloria Christo Deo nostro . Amen , Amen .

viii
in V

*Item de his quæ acta sunt a Pyrrho quondam episcopo
Constantinopoleo, pro eadem etheſi.*

Sanctissimus ac beatissimus archiepiscopus & vniuersalis patriarcha Pyrrhus dixit: Nunc veraciter Spiritus sancti gratia his qui nobiscum praesunt, inspirata, omnem extinxit errorem, & pietatis dogmatibus mentes fidelium illuſtrauit, magno imperatore & clementissimo, ſicut ignis in ſemetipſo hac coruſcante, atque omnem partem orbis terrarum illuminante. & post alia: Sicuti magnus imperator & adiuuentor ſublimium. Competenter igitur & nos ſequenter eiusdem virtutem & conſtructionem eius dogmaticæ in omnibus admittentes, & a Deo inspirata doctrinæ conſonantem utique in omnibus apostolicæ traditioni atque sanctis vniuersalibus quinque Conciliis, multis nimis atque præcipue ſublimibus pro tanto zelo qui in Deo eſt, coronamus laudibus, & ſecundum noſtræ virtutis mensuram enixius pro pia eius & illuminata anima Domino indeſinenter orationes extollimus, quatenus inconcuſſum permaneat eius regale imperium, omnes barbaras nationes ſubſternens, & filiis filios cum profunda tranquillitate multis temporibus ſuccedentes, atque immortalis vita gaudia in futuro ei condonari. Decernimus itaque cum gratia in praefenti quidem conuenientes nobis cum sanctissimos episcopos, qui ne cum imperialis praedicationis inſinuationi ſubſcripſiſſe probantur in tempore praecedenti, ut proprias ſubſcriptiones poſt noſtram ſubſcriptionem actibus ſubiungere debeant, nec non & eos qui in hac regia & a Deo conſeruanda vrbe poſtmodum coniunxerunt, & minime ſubſcriferunt per ſollicitudinem, quorum intereft ſubſcribere, praefules. Curauiſmus autem nihilominus, Deo donante, & ad eos qui abſentes ſunt, apud nos geſta cum encyclia noſtra ſine dubio desti- nare epiftola, quatenus & eorum vnuſquisque per ſuam ſimiliter ſubſcriptionem eidem orthodoxæ praedicationi conſentiat, & ſuam per ſubſcriptionem praecedentibus coniungant mentem: vt nobis inturbulentus fons & ſauifſiſmus ſalutiferorum permaneat dogma, ex quo haurientes rationales oues Domini ſolitæ ſunt bibere, ex abundantia diuini laticis incrassantes, atque ſitis penitus

sine experimendo permanentes. Qui hoc facere paratus minime fuerit, sed permanens in inobedientia, condemnationi separantium se de integritate corporis Christi semetipsum miserrime submissurus est, & iudicium contra se irrecusabile ex auctoritate apostolicarum sedium sibi met prouocans, donec per subtiliorem intentum semetipsum ad viam salutiferam reuocauerit. Et subscriptio.

Pyrrhus misericordia Dei episcopus Constantinopolis Romæ, subscripsi. Gloria Christo Deo nostro. Amen.

Martinus sanctissimus ac beatissimus episcopus sanctæ Dei ecclesiæ catholicæ atque apostolicæ urbis Romæ, dixit.

Per ea indubitanter ac luce clarius, quæ acta sunt pro ecclesiæ ab eis, Sergius & Pyrrhus confirmasse eam, & corroborasse in scripto probantur: & tantum contra sanctorum patrum professionem propriam habentes in deceptione animarum suarum, vtpote soli hanc ab initio constructuentes, ex hoc quantum pro ipsa arguuntur certasse, & alios secū instantius commouentes ab * effectu huiusmodi turbulenti studii, licet alterius nomine callide abusi sunt timore contradictionis fidelium, interminationem contra eos proponentes. Ideoque his nobis certissime de eis cognitis per lectionem quæ in præsenti recitata est, nunc etiam Cyri respiciamus epistolam, per quam propriam cum eis consonantiam ostendit.

Theophylactus primicerius notariorum apostolicæ sedis, dixit:

Secundum iussionem beatitudinis vestræ epistolam afferens præ manibus habeo Cyri Alexandrini quondam episcopi: quid præcipitis?

Amabilis
est nomen
proprium.

Amabilis reuerendissimus episcopus Ostiensis ecclesiæ dixit:

Memorata epistola Cyri Alexandrini episcopi relegatur.

ANNO CHRISTI 649. Et accipiens Exuperius notarius regionarius apostolicae sedis, de
Græco in Latinam linguam interpretatam, relegit
continentem ita.

Domino Deo honorabili beatiſimo ſpirituali & confacerdoti
Sergio archiepifcopo & patriarchæ, Cyrus ultimus
de Alexandria.

PARATIS nobis relaxare responsa in regia vrbe, coniunxit Eustathius gloriosus magister militum, & detulit mihi venerandos apices præcipui mei Domino Deo honorabilis beatitudinis, intus habentes & exemplar competenter & consultissime, pariterque Deo amabiliter factæ ecclæfæos venerabilis noſtræ fidei a piissimo & a Deo conſeruando domino nostro magnoque principe pro pia fide noſtra, ad Ifacium excellentissimum patricium & exarchum Italæ destinatæ, quam debet profiteri communis frater noſter Seuerinus sanctissimus Deo iuuante, qui ordinatur in Roma: quam non ſolum ſemel & bis, ſed & multo ſæpius diligenter relegiffe diſcor, & laetatus ^{* forte} ſuæ eiusdem lectione, atque conſistentes mecum, congratulans per laudabilem ſcriptorum expositionem, veluti ſolis ſplendorem nitentem, & veram inconuertibilem & inuolabilem noſtram fidem fixius reſteque & apertissime prædicantem, gratiarum hymnos retuli Domino omnium Deo, qui nobis dedit prudentissimum gubernatorem, sanctas ſuas eccleſias reſte regentem, neque permittentem fortaffis ab emergente tempeſtate quoquo modo nos perturbari, nec iterum pure accendentibus in eam asperrimis faxiſ quaffari: magis autem ſine periculo & benigniſſime ad tranquillum portum nos deducens, & pro pace fidelifſimi populi eorum Deo decibiliter cogitantem. Sed qui eum talem & in ſpiritualibus conſtituit Deus, ipſe virtutem & fortitudinem condonet, & pio eius imperio contra repugnantes inimicos ſeruilem eius rem publicam, ut tunc cum gratia & canticis exclamemus: Saluauit nos, ſaluauit, terque ſaluauit nos piissimus ter Augustus, hoc eſt, a tyranica potestate, & Persarum ferocitate, nec non Saracenorū temeritate. Quia vero & nos vestræ participati doctrinæ, & hanc ſine dubio ſequentes, amplectimur & conſeruamus, qua ita pie & Deo amabiliter a ſereniſſima eius

Concil. Tom. 15.

X

Epiftola
Cyri ad
Sergium.

tranquillitate exposita sunt , iam antea vestra Deo honorabilis sanctitas cognouit , per ea quæ saepius ad eam a nostra humilitate , licet rusticiter , attamen orthodoxe transmissa sunt . Omnem , quæ cum vestra Deo honorabili sanctitate consistit in Christo fraternitas , ego & qui mecum sunt , multum salutamus . & subscriptio : Saluus in Domino ora pro nobis , sanctissime pater .

Martinus sanctissimus ac beatissimus episcopus sanctæ Dei ecclesiæ catholicæ atque apostolicae urbis Romæ , dixit :

Per relectam in præsenti nobis epistolam , propriam consonantiam Cyrus Alexandrinæ ciuitatis episcopus demonstrauit , quam cum Sergio & Pyrrho in expositione nouitatis eorum habere ostenditur , similiter cum illis in scripto eam confirmans . Ceciderunt autem a sua spe , mentiti contra caput proprium . Nec enim suscepta est omnino aut admissa est secundum vanam eorum spem , magis autem condemnata est & anathematizata ab apostolica auctoritate huc transmissa pessimæ & præsumptæ nouitatis eorum eðthesis . Sed quia hæc quidem illi contra orthodoxam fidem scripserunt , extenditur autem nobis de his rationabilis requisitio , ex paternis testimoniis atque scripturarum procedens , cum multa diligentia competenter , si placet , Domino iuuante , in alio secretario huiusmodi differamus de illis quæstionem , usque ad hoc præsentem cognitionem determinantes .

S E C R E T A R I V S I V .

In nomine Domini Dei saluatoris nostri Iesu Christi , imperii domini Constantini piissimi Augusti anno nono , sub die decimo quarto Calendas Nouembris , indictione octaua .

PRÆSIDENTE sancto ac beatissimo Martino papa sanctæ sedis apostolicæ urbis Romæ , propositis sacrosanctis & venerabilibus euangeliis in ecclesia Domini Dei & saluatoris nostri Iesu Christi , quæ vocatur Constantiniana , residentibus etiam viris venerabilibus , pariterque cum eo audientibus :

Maximo sanctissimo Aquileiensi Deusdedit sanctissimo Caralitano episcopo .